

Menog-i Khrad
(Duch moudrosti)
Pro tělesné zdraví
je dobré střídání
jedení a udržování
těla v pohybu;
a mezi zkušenými
v díkůvzdání
výkonnost je dobrá.
Mezi veliteli
je dobrá svornost
a hledání
užitku;
mezi těmi, jež jsou
v harmonii a služebníky,
jsou dobré
projevy úcty
a dobrého chování;
a pro málo obtíží
v sobě samém
je dobrá spokojenost.
Při velení je dobré
zcela rozumět
dobrým v jejich
dobrotě
a hanebným
v jejich hanebnosti;
a učinit hanebnost
neviděnu je dobré.
Na každém místě
a v každém čase
je dobré
zdržet se hříchu a být pilný
v prospěšné práci;
a každý den je dobré
považovat si a mít na paměti
Ohrmazda (Boha),
co se kreativity týká,
a Ahrimana (Dábla),
co se destruktivity týká.
A aby na jedince
nepřišlo zneuctění,
je dobrá znalost
sebe sama.“
Všechno toto je řádné
a pravdivé
a stejného charakteru,
ale zaměstnání
a střežení jazyka
(pat-huzvanih)

je nadevše.
Dalece se vyhní
službě idolům
a uctívání démonů.
Měl bys být
pilný ve vytváření
zásob dobrých činů,
aby ti to
mohlo přijít k užítku
mezi duchy.
Neměl by ses stát
sebevědomým
skrže jakoukoliv
radost světa;
neboť radost světa
je jako mrak,
který přichází
za deštivého dne,
který nikdo nezadrží
žádným kopcem.
Neměl bys příliš
uspořádávat svět;
neboť člověk
uspořádávající svět
se stává ničitelem ducha.
Neměl by ses
stát sebevědomým
skrže mnoho
pokladů a bohatství;
neboť nakonec
je pro tebe nezbytné
opustit vše.
Neměl by ses stát
sebevědomým
skrže dominanci;
neboť nakonec pro tebe
bude nezbytné
stát se nedominantním.
Neměl by ses stát
sebevědomým
skrže respekt
a úctu;
neboť respekt
nepomáhá
v duchovní existenci.
Neměl by ses stát
sebevědomým skrže
veliké konexe a rasu;
neboť nakonec spočívá tvá
důvěra na tvých skutcích.

Neměl by ses stát
sebevědomým
skrže život;
neboť nakonec si
pro tebe přijde smrt.
Po tři dny a noci
sedí duše
na temeni
hlavy a těla.
A čtvrtého dne,
ve světle úsvitu,
za spolupráce
Sroshe spravedlivého,
Vaa dobrého
a Warharana silného,
opozice
Astwihada, Vaa zlého,
démona Frazishta,
a démona Nizishta,
a zle intrikujícího
skutku Ehsma,
konatele zla,
prudkého útočnicka
jde vzhůru k hroznému,
vysokému Chinwadskému
mostu, ke kterému
přichází každý,
spravedlivý i zkažený.
A mnoho nepřátel
tam bdělo,
s touhou
zlého Eshma,
prudkého útočnicka,
a Astwihada,
který pojídá bytosti
všeho druhu
a nezná sytost,
a zprostředkování Mihra
a Sroshe a Rashna,
a vyvažování
Rashna, spravedlivého,
rovnováhou duchů,
kteří neprokazují
žádnou laskavost
(hu-girai) žádné straně,
ani spravedlivým
ani zkaženým,
ani pánům,
dosud ani monarchům.
Ani o šíři vlasu

se nepohne,
 a nemá stranění;
 a toho, kdo je
 pánem a monarchou
 bere stejně ve svých
 rozhodnutích, jako toho,
 kdo je nejmenším z lidí.
 A když duše
 spravedlivého
 přechází ten most,
 šíře mostu
 se zvětší, jako by to byla
 hlavní třída (parasang),
 a spravedlivá duše
 přejde
 s pomocí
 Sroshe spravedlivého.
 A jeho vlastní skutky
 ctnostného druhu
 mu přijdou naproti
 ve formě panny,
 která je pohlednější
 a lepší, než všechny
 panny ve světě.
 A spravedlivá duše
 hovoří takto:
 „Kdo můžeš být,
 že panna,
 která by byla krásnější
 a lepší nežli ty,
 nebyla nikdy viděna
 po mém boku ve světské
 existenci?“ V odpovědi
 ta podoba panny odvětlí
 takto: „Nejsem panna,
 nýbrž tvé ctnostné skutky,
 ty mladíku, který
 dobře myslíš,
 dobře hovoříš,
 dobře konáš,
 a z dobrého náboženství!
 Neboť když jsi viděl
 ve světě toho,
 kdo uctíval démona,
 posadil jsi se
 a uctíval jsi
 posvátné
 bytosti.
 A když jsi viděl,
 že zde byl

kdokoliv,
 kdo působil
 útlak a loupení,
 a skličoval či opovrhoval
 dobrým člověkem,
 a získával bohatství
 zločinem, pak jsi
 držel od bytosti
 jejich vlastní riziko
 útlaku a loupení;
 myslel jsi také na dobré
 lidi a poskytnul jim
 nocleh
 a pohoštění;
 a almužny jsi dával
 tomu, kdo
 přišel od vedle,
 a také tomu,
 kdo byl z daleka;
 a získal jsi
 bohatství, které
 odpovídalo tvé počestnosti.
 A když jsi spatřil toho,
 kdo prosazoval falešnou
 spravedlnost a bral úplatky,
 a podával
 falešná svědectví,
 pak jsi se posadil
 a přednášel
 pravdu
 a ctnost.
 Jsem tvým tímto,
 dobrými myšlenkami,
 dobrými slovy,
 a dobrými skutky,
 které byly tebou myšleny,
 mluveny a vykonány.
 Neboť když jsem se
 stala chvályhodnou,
 tebou jsem byla učiněna
 všehovšudy
 chvályhodnější;
 když jsem se
 stala vzácnou,
 tebou jsem byla učiněna
 všehovšudy vzácnější;
 a když jsem se
 stala nádhernou,
 tebou jsem byla učiněna
 všehovšudy nádhernější.“

A když jde
 odsud kupředu,
 líbezně voňavý vánek
 mu jde vstříc,
 je voňavější
 než všechny parfémy.
 Duše spravedlivého
 se táže Sroshe takto:
 „Ten vánek je takový,
 že jsem se nikdy
 ve světě s tak voňavým
 vánkem nesetkal?“
 Pak Srosh,
 spravedlivý, odpoví
 spravedlivé duši
 takto: „Tento vánek
 je z nebe,
 které je tak voňavé.“
 Poté, na tomto pochodu,
 první krok je zaměřen
 na místo dobrých myšlenek,
 druhý na místo
 dobrých slov,
 třetí na místo
 dobrých skutků,
 a čtvrtý krok
 dosahuje
 nekonečného světla,
 které je vše-zářivé.
 Andělé a archandělé
 všech druhů
 přišli, aby se s ním setkali
 a zeptali se jej na informace
 takto: Jak ses stal
 z toho, kdo je pomíjivý,
 strachuplný, a velmi
 mizerné existence,
 tímto, kdo je
 nepomíjivé existence
 jež je nerušená,
 ty mladíku, který
 dobře myslíš,
 dobře mluvíš,
 dobře konáš,
 a máš dobré náboženství?“
 Pak Ohrmazd,
 pán, promluví takto:
 „Neptejte se jej
 na informace; neboť on
 se oddělil od toho,

co bylo vzácným tělem,
 a přišel po cestě,
 která je strašlivá.
 A přineste mu
 ty nejlahodnější
 pochutiny,
 aby mohl dát odpočinout
 své duši od toho mostu
 třech nocí,
 na který přišel
 od Astwihada
 (démon smrti) a
 ostatních démonů;
 a posaďte jej na
 celo-zdobený trůn.“
 Jak je známo, že:
 „Spravedlivému
 muži a ženě,
 poté co zemřou,
 přinášejí potravu
 z těch nejlahodnějších
 pochutin.
 potravu andělů
 duchovních existencí –
 a usazují je na
 celo-zdobený trůn.
 Navždy a neustále
 zůstávají ve vší nádheře
 s anděly
 duchovních existencí
 navěky.“
 A když zemře ten,
 kdo je zkažený,
 jeho duše se honí kolem
 po tři dny a noci
 v blízkosti hlavy
 toho zkaženého
 a takto vzlyká:
 „Kam jdu
 a co my bude
 nyní útočištěm?“
 A hříchy a zločiny
 všeho druhu, které
 sám spáchal
 ve světské existenci,
 ty tři dny a noci
 vidí svýma očima.
 Čtvrtého dne Vizaresh,
 démon, přichází
 a poutá duši zkaženého

velmi ohavnou smyčkou;
 a s opozicí Sroshe,
 spravedlivého,
 směřuje
 k mostu Chinwad.
 Rashn, spravedlivý,
 odhaluje tu duši
 zkaženého
 skrze její zvrácenost.
 Poté démon Vizaresh
 bere tu duši
 zkaženého
 a nemilosrdně
 a zlomyslně
 ji bije a týrá.
 A ta duše zkaženého
 hlasitě pláče,
 je podstatně zděšena,
 žadoní mnoha
 úpěnlivými prosbami
 a přerušovaně svádí
 mnoho existenčních bojů.
 Toho – jemuž
 boj a prosby
 nejsou nic platné
 a jemuž nikdo
 z božstva (bagan)
 nepřichází na pomoc,
 přesto ani od démonů –
 navíc Vizaresh, démon,
 bezútešně táhne do
 nevyhnutelného pekla.
 A pak k němu přijde
 panna, která není
 podobná pannám.
 A ta duše zvráceného
 takto mluví
 k té zlé panně:
 „Kdo můžeš být,
 že nikdy
 ve světské existenci
 při mě nebyla vidět
 panna, která by
 byla hnusnější
 a odpornější nežli ty?“
 A ona mu
 v odpověď řekne:
 „Nejsem panna,
 nýbrž tvé skutky,
 ty zrůdo, která

zle myslíš,
 zle hovoříš, zle konáš,
 a máš zlé náboženství!
 Neboť i když jsi
 viděl toho,
 kdo uctíval
 posvátné bytosti,
 přesto jsi se posadil
 a začal
 uctívat demony,
 a démoni a zloduší
 byli obslouženi.
 A také
 když jsi viděl toho,
 kdo poskytnul nocleh
 a pohoštění
 a daroval almužny
 dobrému člověku,
 který přišel od vedle,
 a také tomu,
 kdo byl z daleka,
 pak jsi jednal
 opovržlivě
 a bez respektu
 k tomu dobrému člověku,
 a nedal žádné almužny
 a dokonce zavřel dveře.
 A když jsi uviděl
 toho, kdo praktikoval
 opravdovou spravedlnost,
 nebral úplatky,
 dával pravdivá svědectví
 a promlouval ctnostně,
 dokonce i pak
 jsi se posadil
 a praktikoval
 falešnou spravedlnost,
 svědectví tebou podaná
 byla falešná
 a tvé promluvy
 byly neřestné.
 Tímto jsem tvým,
 zlými myšlenkami,
 zlými slovy,
 a zlými skutky,
 které byly myšleny
 a mluveny a vykonány tebou.
 Neboť když jsem se
 stala nechvályhodnou,
 tebou jsem byla povšechně

učiněna ještě méně
chvályhodnou;
když jsem se
stala neuznávanou,
tebou jsem byla učiněna
povšechně ještě více
neuznávanou;
a když jsem se posadila
do oči urážející pozice,
díky tobě jsem
ještě více
urážela oči
(chasm-kah-ichtar-ich).“
Poté vstoupí,
prvním krokem na místo
zlých myšlenek,
druhým na místo
zlých slov,
třetím krokem na místo
zlých skutků,
a čtvrtý krok vpřed
vyráží do přítomnosti
zvrácených zlých duchů
a ostatních démonů.
A démoni se mu vysmívají
a zesměšňují jej takto:
„Jakou jsi měl potíž
a stížnost ohledně
Ohrmazdy,
pána,
a archandělů,
a voňavého
a radostného nebe,
že ses přiblížil
ke zrakům Ahrimana
(Ďábla) a démonů
a ponurému peklu,
přestože zde
působíme utrpení
a nemáme smilování
a ty poznáš utrpení
dlouhého trvání?“
A zlý duch
zakřičí na demony takto:
„Neptejte se
na informace toho,
kdo se oddělil od toho,
co bylo vzácným tělem,
a přišel po
velmi zlé cestě.

Ale přineste mu
nejodpornější a nejhnusnější
pokrmu, jídlo, kterým se
živí v pekle.“
Přinesou jed
a otravu hada
a škorpióna
a ostatních zhoubných
bytostí, které jsou v pekle,
a dají mu je sníst.
A do vzkříšení
a budoucí existence
musí být v pekle,
v mnohém utrpení
a trestání
různých druhů.
Obzvláště toho,
že je možné jíst zde
jídlo jen podle
podobnosti.
Duch vrozené moudrosti
promluvil k mudrci takto:
Toto, na co
jsi se zeptal
ohledně udržování
těla a zahrnující
uchování duše,
je také
řeceno o mně
a ty jsi varován.
Bud' ohledně toho
ctnostně horlivý
a praktikuj to;
neboť toto je
tvá vůdčí cesta
pro udržení těla
a zachování duše.
KAPITOLA 3
Mudrc se takto zeptal
ducha moudrosti;
Je velkodušnost dobrá,
nebo pravda,
nebo vděčnost či moudrost,
nebo naprostá dbalost,
nebo spokojenost?
Duch moudrosti
odpověděl takto:
Ohledně duše
je to velkodušnost,
ohledně celého světa

je to pravda,
ohledně posvátných
bytostí je to vděčnost,
ohledně jedince samého
je to moudrost,
ohledně podnikání
je to naprostá dbalost,
a ohledně pohodlí
těla a zdolání
Ahrimana
(Ďábla)
a démonů,
je dobrá spokojenost.